

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Som bekendt ønskede et flertal i denne sal ved førstebehandlingen af det foreliggende forslag en ændring i reglerne for asylansøgers adgang til at kontakte Flygtningehjælpen, og på den baggrund har ministeren stillet ændringsforslag nr. 3, som blev vedtaget ved andenbehandlingen.

Imidlertid er der opstået lidt usikkerhed, måske ikke så meget om selve ændringsforslaget som om de bemærkninger, der er knyttet til ændringsforslaget. Derfor vil jeg gerne spørge justitsministeren, om han her ved tredjebehandlingen vil bekræfte, at Socialdemokratiet tolker forslag og bemærkninger ret, når vi mener, at det skal forstås således, at der ved en asylansøgers behandling først tages stilling til afvisning eller udvisning, og at asylansøgeren i de tilfælde, hvor der så ikke træffes beslutning om enten at afvise eller udvise, gøres bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp, således at han, hvis han ønsker det, kan have kontakten med Dansk Flygtningehjælp i de jo ofte ganske mange måneder, der går med at tage stilling til, om han eventuelt skal overføres/tilbageføres til et andet EF-land.

Justitsministeren (Engell):

Jeg kan svare bekræftende på det spørgsmål, som fru Dorte Bennedsen har stillet. Det vil være sådan i praksis, som fru Dorte Bennedsen rigtigt beskriver, at i de situationer, hvor der ikke træffes beslutning umiddelbart om en udvisning eller afvisning og de pågældende derefter opholder sig her i landet, vil der gælde for dem, der skal behandles efter konventionen, det samme, som gælder for de øvrige, der modtages som asylansøgere, eller hvis sager er under behandling her i landet, at der vil være en umiddelbar adgang til at rådføre sig med Dansk Flygtningehjælp. Selve den praktiske tilrettelæggelse, når konventionen nu vedtages og træder i kraft, vil selvfølgelig ske i samarbejde med Dansk Flygtningehjælp; det vil blive drøftet.

Sluttelig vil jeg gerne her give udtryk for stor tilfredshed med, at vi nu vedtager dette forslag, der jo altså betyder, at vi både kan undertegne og ratificere asylkonventionen. Jeg synes, det er tilfredsstillende efter det lange forløb, der har

været, og som jeg ikke på nogen måde skal rekapitulere, at denne sag nu lykkes.

Ebba Strange (SF):

Jeg kan godt forstå, at justitsministeren er tilfreds; det er jo altid rart at få et stort flertal for de forslag, man fremsætter.

Vi andre, der ikke stemmer for det, vil meget nøje følge, hvordan det nu går med asylreglerne i Europa. Jeg har lyst til at fortælle Tinget en oplevelse fra det virkelige liv, som jeg havde umiddelbart efter, at vi gik fra andenbehandlingen. Da havde jeg et møde med nogle iranske asylansøgere, og de kunne fortælle, at når man kom fra Iran som flygtning til Grækenland, kunne man blive anerkendt som FN-flygtning af Højkommissariatets repræsentation i Athen og dermed altså som konventionsflygtning. Så kunne man få lov at blive i Grækenland i et halvt år uden at få bolig, uden at få lov til at søge arbejde, og når det halve år var gået, skulle man melde sig hos udlændingemyndighederne, fordi det halve år skulle bruges til at se, om der var et land, der ville give én asyl. Hvis der ikke var det, skulle man altså melde sig hvert halve år – og man havde stadig væk ikke ret til at få hverken bolig eller arbejde – til de græske myndigheder for at få forlænget sin opholdstilladelse. Når man havde gjort det i 2 år, blev man smidt ud, fordi det var jo ikke meningen, at man skulle blive i Grækenland, selv om man altså var anerkendt som konventionsflygtning i FN's forstand. Så der er meget tilbage endnu at gøre på det EF'ske asylområde, hvis denne konvention skal blive til gavn for flygtningene og ikke til at bygge nye mure op omkring EF.

Jeg fortæller også denne historie for at skabe forståelse for, hvorfor SF ikke stemmer for i dag, men undlader at stemme.

Justitsministeren (Engell):

Jamen det, fru Ebba Strange taler om, er jo et forhold, som ligger uden for det, asylkonventionen beskæftiger sig med og forholder sig til. Vi ved jo, at der er forskel på den materielle lovgivning på udlændingområdet i de enkelte EF-lande, ligesom der er det i den øvrige verden. Vi ved også, hvor vanskeligt det har været at få en kortlægning af eller bare en gennemgang af, hvordan regelsættet og lovgivningen er i de enkelte lande. Det er det arbejde, som vi